

ΚΟΥΤΑΚΙ

κουτάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. κουτί]. **1.** μικρός, στενός χώρος, μικρό δωμάτιο, μικρό διαμέρισμα: «απορώ πώς ζουν μέσα σ' ένα κουτάκι τόσα πολλά άτομα!». **2.** (ειρωνικά ή χαϊδευτικά) το γυναικείο αιδού, το μουνί, το μουνάκι. Συνήθως έτσι το αναφέρουν τα πολύ μικρά κοριτσάκια: «μαμά, πονάει το κουτάκι μου». **3.** (χαϊδευτικά) το ταμείο, η κάσα: «για να δούμε τι λεφτά υπάρχουν στο κουτάκι». (Χριστουγεννιάτικα κάλαντα: ανοίξτε τα **κουτάκια** σας τα κατακλειδωμένα και δώσ' τε μας τον κόπο μας να πάμε σ' άλλη πόρτα).

- *άνοιξε το κουτάκι*, (ειρωνικά) το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, άρχισε να λέει ανοησίες, βλακείες: «για ένα διάστημα έλεγε σωστά πράγματα, αλλά ξαφνικά άνοιξε το κουτάκι κι έλεγε ό,τι φτάσει». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *με τις μαλακίες*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας